בס"ד

עלון 732
דר שבועי

חכמה ומוסר

מקור הברכה

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - **"חכמה ומוסר"**. פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

פרשת: פנחס.

"עולם של נסיונות"

כולנו עוברים קשיים בחיים, אין אדם שאין לו ניסיונות. אלא שנשאלת השאלה: מדוע נשלחים לאדם ניסיונות מהשמיים?!.. מדוע שלא יחיה ברוגע ובשלווה כל חייו?..

את התשובה לכך עונה דוד המלך ואומר: "נָתַתָּה לִירֵאֶיךָ נֵס לְהִתְנוֹסֵס" (תהילים ס') – הקב"ה שולח לאדם ניסיון (מלשון נס), ומדוע? 'להתנוסס' – כדי להרים אותו ולהגביה אותו, על מנת שיגיע לדרגות גבוהות בעולם הזה ובעולם הבא, אשר בלעדי הניסיונות לא היה הוא יכול להגיע אליהם. דוקא הניסיונות בבית, הקשיים בחוץ, כל זה נשלח לך כדי לרומם אותך ולגדל את מעלתך, ואם תעמוד בזה, תהפוך להיות אדם אחר.

סיפר הרב יעקב לוסטיגמן שליט"א: "הרי לפניכם מעשה מופלא, אשר שמעתי אותו מכלי ראשון מבעל המעשה, וכך הם פרטיו: "היה זה לפני מספר שבועות בקריית 'קרעטשניף' שבעיר רחובות, עיר ואם בישראל.

בחור צעיר, תמים וירא ה', תושב המקום, חש בכאבים עזים בשיניו, וביקש לגשת בדחיפות אל מרפאת השיניים שלו. אמו, שריחמה עליו עד מאד, נחלצה לעזרתו וניסתה להזמין תור במרפאת השיניים העובדת עם קופת החולים בה מבוטח הילד. אלא שהבחור ששמע זאת החל להתנגד בכל תוקף ואמר: "אמא, אינני מוכן ללכת למרפאת השיניים הזו, מפני שיודע אני מאנשים רבים שביקרו בה, כי הצניעות באותה מרפאה אינה במצב טוב כלל וכי יש בה הרבה ניסיונות."

אמו של הבחור שמחה עד למאד לשמוע את בקשתו של בנה, אשר כולה רצון לעשות רצון ה' ולהישמר מכל חטא, על כן, ניסתה היא לפנות ולברר אצל מרפאה אחרת, בעלת אופי חרדי יותר. אותה מרפאת שיניים לא עובדת עם קופת החולים של הבחור, דבר שיכול לייקר את העסק במאות, אם לא אלפי שקלים.. אך אם זוכים לילד כזה שרוצה לשמור ולקדש עצמו, כל שקל שווה.

ואכן, לאחר בירורים רבים נקבע תור לבחור במרפאת השיניים החרדית יותר, כשההורים נערכים לשלם כל סכום שיתבקשו, הגם שאינו מסובסד על ידי הקופה. הם הגיעו אל המרפאה עם בנם ונעמדו בתור. כאשר הגיע תורם, יצא אליהם רופא השיניים ואמר: "אני מצטער, אך נפלה פה טעות. התור של הבחור נדחה לשבוע הבא ביום שישי, ניסינו לתפוס אתכם ולעדכן זאת, אך לא היה מענה."

הבחור והוריו נדהמו לרגע מהבשורה, אך למרות כאבי השיניים של הבחור, קיבל הוא זאת באהבה וידע כי 'שלוחי מצוה אינם ניזוקים' ואמר: "הרי אם הייתי מסכים ללכת למרפאה השייכת לקופת החולים, הרי שהתור היה נקבע לי מיידית ובמחיר זול, אך יודע ה' שהגעתי הנה בכדי לשמור על עיניי, הגם שאצטרך לשלם מחיר יקר, ואם הוא מעכב לי זאת בשבוע נוסף, הרי שיש פה חשבונות שמיים לטובה גדולה."

לאחר שבוע לא פשוט הגיע הבחור אל המרפאה וקיבל טיפול יסודי וטוב. לסיום, ניגשו ההורים אל הרופא ושאלו כמה עולה הטיפול. הביט הרופא במסמכי הבחור ואמר בחיוך: "ברכותיי, אינכם צריכים לשלם מאומה." "מה זאת אומרת?", נזעקו ההורים. "השבוע, ממש לפני כמה ימים חתמה מרפאת השיניים שלנו הסכם עם קופת החולים בה אתם מבוטחים על עבודה משותפת, והינכם הראשונים שנהנים מהטבה זו, ולכן הינכם פטורים מתשלום, כחלק מההסכם עם הקופה." צמרמורת אחזה אותנו באותו רגע – "אם היינו מתקבלים לתור המקורי, ביום שישי הקודם", מספר אחר כך הבחור, "היינו צריכים לשלם סכום גדול ביותר של מאות ואלפי שקלים. אך בזכות שמירת העיניים וההתעקשות על ענייני הקדושה, ראינו כיצד "ה' לא ימנע טוב להולכים בתמים", כך שזכינו במקום נקי וטהור וללא עלות. ה' מנסה את האדם בניסיונות בחיים לראות כיצד יעמוד בהם, ולפי זה נקבעת דרגתו בעולם.

פרשת: מטות-מסעי.

"המסע הפרטי שלך"

אלה מסעי בני ישראל" – כותבים רבותינו הקדושים כי עם ישראל עברו במדבר 42 מסעות, אשר לכולם היה השגחה מדויקת מהשמיים – כמה זמן יהיו במקום אחד, וכמה יתעכבו במקום השני, ואף שלעיתים הגיעו למקום טוב ויפה, אך מהשמיים ראו כי נגמר תיקונם באותו מקום אחר כמה שעות, ומיד יצאו לדרך.

ללמדך, כי הבורא יתברך מכוון כל יהודי לפי המסע והתיקון שלו: היכן יגור, במה יעבוד, כמה זמן ישהה במסע האחד, ומתי יגמר המסע הראשון ויעבור למסע הבא בחייו – הכל קצוב ומדוד בהשגחה פרטית, וכל שעל האדם לעשות הוא להאמין כי ה' מדריך אותו לפי שליחותו והכל מסעות וניסיונות שנותן הבורא לאדם.

"הדבר היה בשלהי הקיץ, כאשר הוצרך רבי יחיאל אשכנזי, חתנו של רבנו הבעל שם טוב זצ"ל, לבקר בבית אביו, אותו לא ראה מזה חמש שנים. הוא נכנס פנימה אל הקודש אל חמיו הקדוש וביקש ברכה שיצליח להגיע בשלום עם האוניה אל בית הוריו, ואף שיזכה לחזור ולהסתופף בראש השנה עם הבעש"ט הקדוש.

הבעש"ט הקדוש שמע את דבריו אך לא הגיב. גם כשחזר ר' יחיאל על בקשתו, המשיך הבעש"ט בשתיקתו. הבין רבי יחיאל ששתיקת הבעש"ט אינה לחינם. לכן החליט להצטייד בשופר על כל מקרה שלא יהיה. הוא יצא אל הדרך והגיע לאחר ימי הפלגה ארוכים אל בית הוריו בשלום. לאחר שהות של כמה ימים, קנה ר' יחיאל כרטיס לספינה ועשה את דרכו חזרה אל בית חמיו. היה זה בחודש אלול. האוניה יצאה לדרכה. בתחילת המסע, היה הים רגוע ושליו, אלא שלפתע שינה הים את מראהו, רוחות עזות התחילו לנשב וגלים גבוהים שיחקו עם הספינה מעלה ומטה. הנוסעים ניסו להחזיק בדפנות תוך כדי זעקות

ההמשך בעמוד הבא.

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

פנחס

* **מפטירין:** דברי ירמיהו ירמיה א'.
* תקופת תמוז בשבת בשעה: 14:30.

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת

חיפה : 21 : 7

תל אביב : 28 : 7

ירושלים : 11 : 7

יציאת השבת

חיפה : 34 : 8

תל אביב : 33 : 8

ירושלים : 31 : 8

ר"ת חיפה : 19 : 9

ר"ת תל אביב : 17 : 9

ר"ת ירושלים : 17 : 9

מטות-מסעי

שבת מברכין.

* **מפטירין:** שמעו דבר ירמיה ב'.
* ראש חודש מנחם אב יחול א"ה, ביום רביעי הבא, הבא עלינו לטובה.
* המולד: ליל שלישי שעה: 5:20 ו - 16 חלקים.

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת

חיפה : 19 : 7

תל אביב : 26 : 7

ירושלים : 09 : 7

יציאת השבת

חיפה : 32 : 8

תל אביב : 30 : 8

ירושלים : 28 : 8

ר"ת חיפה : 16 : 9

ר"ת תל אביב : 14 : 9

ר"ת ירושלים : 14 : 9

עמוד התפילה...

* **אי"ה מדי יום מתקיים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים.**
הצבור היקר והקדוש מוזמן.
קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.
* **וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות ובנים

אי"ה מדי שבת קודש, אחר תפילת מנחה בשבת קודש, מתקיים לימוד של **אבות ובנים** בבית מדרשנו.
הצבור הקדוש מוזמן לטעום ולהגדיל תורה ולהאדירה.

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות תפילה, מספר בן איש חי, בשעה 19.45 בערך.
הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

רואים ישועה והצלחה!!!

המעוניינים לתרום לאחת מסעודות **הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל הענינים, התרומה לישיבה** בסך - 200 ש"ח.
ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי דמישב. לתיאום בט"ל: 9847363 - 04.
או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

אי"ה, בבית מדרשנו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת
"פנחס, מטות-מסעי"

יום	עלות השחר	טלית/ ותפילין	נץ
ש	4:10:45	4:38:30	5:38:30
א	4:11:30	4:39:15	5:39:00
ב	4:12:15	4:39:45	5:39:30
ג	4:13:00	4:40:30	5:40:00
ד	4:13:45	4:41:00	5:40:30
ה	4:14:30	4:41:45	5:41:15
ו	4:15:15	4:42:30	5:41:45
ש	4:16:00	4:43:15	5:42:15
א	4:16:45	4:44:00	5:43:00
ב	4:17:30	4:44:45	5:43:30
ג	4:18:30	4:45:30	5:44:15
ד	4:19:15	4:46:15	5:44:45
ה	4:20:15	4:47:00	5:45:30
ו	4:21:00	4:47:45	5:46:00

השיעור בכולל ערב לקהל הקדוש.

* שיעור הכנה

מ: 21.00 - 20.30.

* ומהשעה:

22.00 - 21.00

שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה, במסכת: מועד קטן

אחר תפילת שחרית **שיעור בהלכה** ע"י מורנו ראש הישיבה **בהלכות ספר - תורה.**

מנחה: 18.45.
ערבית ראשונה: 20.15.
ערבית שניה: 22.00

משל ונמשל...

"יום תרועה יהיה לכם" (במדבר כט, א).

כוחו של השופר לבטל גזירות.

אדם הלך ביער שהיו בו חיות טורפות. אותו אדם היה מצוייד בקשת וחיצים כדי להציל את עצמו מהחיות המסוכנות. מרוב פחדו הוא חשש שמא כל רשרוש הוא קול צעדיה של חיה טורפת. לכן, הוא היה יורה חיצים לכל עבר, ורק לאחר שהוא התקרב למקום הוא נוכח לדעת שהרשרוש היה קול איוושה של עצים וכדומה. אט אט אזלו החיצים מאשפתו ולפתע הוברר לו שנותר לו חץ אחד בלבד.

עתה הוא החליט לשמור על החץ הזה מכל משמר. רק כאשר הוא יעמוד מול סכנה ודאית הוא יירה אותו, שהרי יתכן שבחץ זה תלויים חייו ורק בזכותו הוא ינצל מליפול טרף לפני חיה אכזרית.

מסביר המגיד מדובנא:

כאשר היינו בעיר אלוקינו בירושלים, היו לנו כלי הצלה רבים: בית המקדש, מזבח, קרבנות וכהן גדול. ליבנו היה סמוך ובטוח כי נוכל בעזרתם להרחיק מעלינו כל אסון. לא כן עתה כאשר מכל כלי ההצלה הרבים נשאר לנו רק השופר. עליו נאמר בתורה: "יום תרועה יהיה לכם", השופר, בכוחו לבטל גזירות ואשרי מי שיודע לרצות בו את קונו וכפי שנאמר: "אשרי העם יודעי תרועה" (תהלים פט, טז).

שיעור מוסר מדי יום ע"י מורנו ראש - הישיבה והכולל.
בס"ד: 18.25. הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת

* **ביום שישי בבוקר** שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה: 11.15 - 13.20 במסכת **מנחות**, ואחרי כן תפילת מנחה.
* **בליל שבת** שיעור בשעה: 22.45 - 22.00.
* **וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות תפילין סימן **ל"ד**, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה).
* **בשבת** בין השעות: 17.00 - 15.30 - שיעור כחצי שעה - חומש עם פירוש **הרמב"ן, ואח"כ שיעור בהלכה**, ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 17.00 תפילת מנחה.

הציבור הקדוש מוזמן על מנת להגדיל תורה ולהאדירה.

דבר המערכת.

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וקיץ בריא ושמח.

המעוניינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך - 200 ש'. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל הענינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל- 0527-182434
המעוניינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר– 2598156 תזכו למצוות.

המשך לפרשת: מטות-מסעי

שבר, בעוד ר' יחיאל זועק לה' שיצילהו. הסערה שינתה את מסלול נסיעתם, ואחר ימים ולילות מלווים בפחד ובהלה, הצליחו להגיע אל אי בודד אשר היה להם לחוף מבטחים.

ר' יחיאל שלא ידע להיכן הגיע, הבין כעת את פשר שתיקתו של הבעש"ט כשביקש ברכה להגיע בשלום. אך אין מה לעשות, אותו יום היה ערב ראש השנה, ואם ה' הביא אותו למקום זה, כנראה שעליו לעשות כאן את ראש השנה, וזהו רצון ה' ותיקונו, שהרי לא לחינם לקח הוא עמו את השופר.

רבי יחיאל ניסה לבדוק האם ישנם יהודים הגרים במקום, אך התברר לו שאין כאן אפילו יהודי אחד. צער רב הצטער, אך הבין שזהו רצון ה'. ביקש שיתנו לו צריף קטן ושם התארגן לקראת החג. למחרת ביום החג לקראת חצות היום התחיל לתקוע בשופר ולקיים את מצוות היום. תקיעה... שברים... הקולות המוזרים הביאו לשם את המקומיים שנעמדו להציץ מבעד לחלונות הצריף במחזה המוזר. גם המלך של האי ששמע את הקולות, שלח לבדוק את פשרם. כאשר סיפרו למלך על המחזה ביקש שיביאו את האיש לארמונו. המלך ששמע על העם היהודי התלהב מאד וביקש ממנו שיביא יהודים רבים לאי שלו, אך ר' יחיאל השיב לו ואמר: "דע לך אדוני המלך, כי לכל יהודי יש מסע ושליחות מיוחדת בעולם, ואם הקב"ה לא הביא יהודים למקומות הללו – סימן שאין רצונו שהם יגורו שם, בעוד שאם הוא הביא אותי הנה – יש לו סיבה למסע שאני צריך לעבור כאן", וכך נפרד מהמלך.

לאחר החג, שב ר' יחיאל אל עירו של הבעש"ט עם האוניה הבאה. הבעש"ט קיבלו בשמחה רבה, ועוד לפני שסיפר כל מה שהתרחש, אמר לו הבעש"ט: "דע לך בני, כי במקום שהיית בו, היו ניצוצות קדושים מאד. לולא באת ותיקנת אותם בכוח תפילתך ותקיעת השופר, היו נאלצים ח"ו המוני יהודים לגלות לשם בעל כרחם. אך בזכותך כבר לא יגורו שם יהודים עד ביאת המשיח"!.

לכל יהודי יש שליחות ומסע מה יעבור בחיים: כמה זמן והיכן, ועליו לדעת שיש מנהיג למסע שמוביל אותו ומשגיח עליו תמיד, ולהשתדל לקבל זאת באהבה, בין בטוב ובין למוטב, וכך יצלח את מסע החיים בהצלחה.

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".
שער ג פרק: פא.

יש הרבה דברים שגורמים לאנשים להתיאש והם לא צודקים. שייך ששנים על גבי שנים הם לא הצליחו להתגבר על היצר בנקודה מסוימת, כי עדיין לא נגזרה להם ההצלחה, ושייך שפתאום ביום כיפורים אחד נגזר שבנקודה הזאת יתנו להם עזרה מיוחדת, בדברים ששנים הוא לא הצליח להתגבר על היצר, לכן אסור להתיאש אף פעם.

יש אנשים שהיתה קשה להם הנקודה של 'הבטלה'. הם נלחמו שנים ופתאום הם הצליחו. או אנשים שהיה קשה להם להתפלל תפילה בציבור, הם נלחמו שנים ופתאום הצליחו, או שהיתה קשה להם שמירת העינים, וכך בכל מיני ענינים.

ואמרו רבותינו זכרונם לברכה (יבמות מד): לא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים לו.

לפי זה, אדם שרוצה לזרוק איזה משהו, ראוי שישאל אם משהו צריך את זה. אם בא בחשבון שצריכים אותו בסביבה שלו, לפעמים עדיף שישים את המוצרים ליד פח הזבל מי שצריך למוצר הזה הוא יעבור ויקח, אבל אם הוא ישים בתוך פח הזבל דבר שבא בחשבון שאנשים יצטרכו אותו, אולי זה בגדר **לא ישפוך אדם מי בורו...**

והכל לפי הענין, אם למשל הישיבה יוצאת לשבת חופשית, אדם עובר ורואה בחור רציני עם מזוזה, ועוצר לו... זה נכון שלא ראוי שבחורים יתפסו טרמפים, כי היו מזה הרבה קילקולים. הרבה פעמים החילונים יצרו קשר עם החרדים ע"י הטרמפים, וקלקלו אותם.

הרב וסרמן, ה' יקום דמו, אמר, אם קודש נגע בחול האם החול נהיה קדוש? הוא לא נהיה קדוש, אבל אם טמא נגע בקודש נטמא. גם הפשרנים אמרו ככה, שהם עושים גשר בין הדתיים לחילונים, כדי להעביר על הגשר הזה את החילונים לדת. הרב וסרמן אומר, שבינתים על הגשר הזה ראיתי שעוברים רק לצד אחד, מהדת להיות חילונים רח"ל.

אם אתה שם גשר אל המחבלים, השאלה מי יעבור על הגשר, אתה למחבלים או המחבלים אליך...

הדרישה שהר"י מביא, היא מפתחת מאד את עדינות הנפש. אם אתה לא צריך את החפץ זו לא סיבה לזלזל בו, חשוב, אולי משהו צריך את החפץ הזה, השתדל לתת לו.

אני מבין מהר"י, שזה לאו רק מצד טובת הנפש של האדם, אלא, ה' נתן בעולם שפע מסוים ואתה לא צריך אותו, אולי מישהו אחר צריך אותו, לדאוג לא לאבד את השפע שה' נתן, וזה גם מפתח ממילא אצל האדם את ההרגשות הטובות, כי אם אדם לא זורק את מי בורו ודואג שהמים יגיעו לאדם אחר, ק"ו שידאג ליהודי אחר ברוחניות, איזה רגש נפלא יהיה לו, נהיה לו רצון לדאוג ליהודים, אכפת לו מהם.

לדוגמא, אדם עומד על התחנה, ויש לו שתי דקות פנויות, אם הוא ידבר בדברי תורה עם החבר הוא רק ירויח מזה, כי לפעמים שייך שלבד הוא לא ילמד, כי אם הוא לא ידבר עם מישהו יש לו בילבולים וטישטושים מהדרך וכך הוא ישאר בלי כלום, ואדרבא, ע"י שיפתח שיחה עם השני גם הוא ירוית, 'וְאִבְּעֶה גַם אָנֹכִי', שייך שכך הוא מציל גם את עצמו.

צריך שיהיה רצון, ואז שייך שעוזרים משמיים. יש אחד שלא רואה שיש אפשרות לעזור, כי בפנימיות הוא לא רוצה לעזור.

- אתה אומר לו: "שמע, יש שם הזדמנות לעזור"...

- הוא אומר לך: "כן, אתה צודק, לא ראיתי"...

אחד שהוא רוצה הוא רואה. הרבה פעמים מהרצון הפנימי נוצרת ההבחנה. ואם אין רצון פנימי אין הבחנה. יש אחד שהוא רואה את העניים, ויש אחד שלא רואה את אף אחד. לאחד אכפת ולכן הוא רואה אותם, אבל לשני לא אכפת ולכן הוא לא רואה אותם.

אף כי שהוזהרנו שלא להשחית את הגוף במסירתו לסכנות, או בסגוף הגוף לבלעו חנם בתענית מתוך צערו וכעסו, או להתאבל על מתו

ההמשך יובא בעוד שבועיים אי"ה.

בס"ד **מצא את המסתתר**

| לפרשת | | |